

Templets välsignelser i mitt liv

Äldste Helmut D. Wondra

Områdessjuttio

Min kärlek till templet går tillbaka till min barndom, när jag bara kände till det genom bilder och berättelser. Varje gång mina föräldrar kom tillbaka från ett besök i Berns tempel i Schweiz verkade de alltid gladare och ljusare till sinnes än innan – och de hade alltid med sig utsökt schweizisk choklad. På så sätt fick jag en mycket positiv anknytning till Herrens hus redan som liten.

Som 13-åring fick jag möjlighet att se och komma in i templet för första gången. Jag rördes av templets helighet och renhet bara genom att se utsidan av det. Inne i templet kände jag mig nära himlen. De här känslorna har bara blivit djupare och klarare under årens lopp.

Ovanför templets dörrar står det "Helgat åt Herren, Herrens hus."

Herren Jesus Kristus är sannerligen templets Herre. De här heliga husen är helgade åt honom och vår himmelske Fader. Templet helgas av den Helige Andens närvaro. Kristus är källan till den kraft och det ljus som templet utstrålar. Alla templets symboler och förbund, alla förrättningar pekar mot honom och hans stora försoning, och hjälper oss bli mer som han.

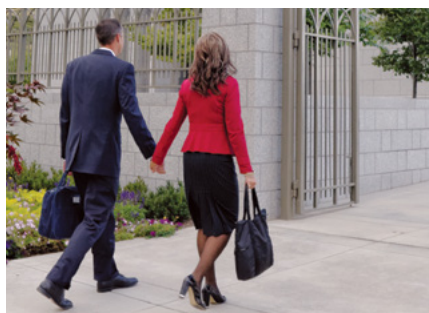
Våra vardagar karaktäriseras ofta av oväsen och tumult. Att lämna det bakom sig då och då, att komma till Herrens hus och öppna sig för en miljö där frid och helighet råder, ger frid åt själen.

I den här rena omgivningen är det lättare att få svar på sina djupaste frågor och bekymmer. I sitt första budskap som kyrkans president lovade president Nelson följande:

"Templets förrättningar och de förbund du ingår där är nyckeln till att stärka ditt liv, ditt äktenskap, din familj och din förmåga att motstå motståndarens angrepp. Din gudsdyrkan i templet och det tjänande du utför där för dina förfäder välsignar dig med ökad personlig uppenbarelse och frid och stärker ditt beslut att hålla dig kvar på förbundsstigen."¹

Uppfyllelsen av templets stora löften beror på hur trofast vi håller templets förbund och hur mycket vi faktiskt helgar oss själva åt Herren och hans verk.

Vi behöver inte vara fullkomliga för att besöka templet och ta emot de underbara välsignelser som väntar oss där. Men vi bör sträva efter den nödvändiga värdigheten och framlägga ett förkrossat hjärta och en bedrövad ande som offer.² För mig innebär det att jag utvecklar ett formbart, mjukt

hjärta – ett hjärta som anpassar sig till min Fader i himlen. En bedrövad ande innebär för mig att jag antar en ärlig inställning, att jag är medveten om mina ofullkomligheter och att jag behöver Herrens hjälp för att kunna återvända till min Fader i himlen.

Herren har lovat:

"Välsignade är alla de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, ty de skall fyllas av den Helige Anden."³

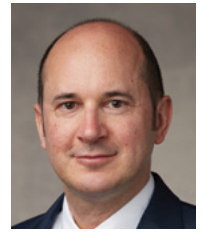
Den största välsignelsen jag har fått i Herrens hus är att jag kunde lägga grundvalen till en evig familj tillsammans med min älskade fru. Tack vare templets förbund och den beseglingsmyndighet som utövas där har vi löftet att vårt äktenskap varar i tid och all evighet om vi förblir trofasta mot de förbunden. Vi har löftet att vi tillsammans med våra nära och kära kan leva för evigt hos Jesus Kristus och vår himmelske Fader.

Uppfyllelsen av det löftet är värt varje uppoffring.

Låt oss vara ett folk som kommer till templet så ofta som möjligt för att där helgas och renas, ta emot uppenbarelse och kraft från höjden, tjäna våra förfäder och – genom Kristi evangelium och nåd – ta emot alla välsignelser som vår himmelske Fader har i beredskap åt oss. ■

FOTNOTER

1. Russell M. Nelson i "Presentation av första presidentskapet" (Världsomfattande utsändning, 16 jan. 2018), broadcasts.lds.org.
2. Se 3 Ne. 9:20.
3. 3 Ne. 12:6.

Äldste
Helmut D. Wondra

Utbildning för tempelskrivare i Salt Lake City

Ola Kärn

Tempelskrivare

Som skrivare i templet i Stockholm är det min roll att stödja tempelpresidenten och att övervaka så att förrättningarna i templet utförs korrekt. Jag har också ett personalansvar. Det finns i dag 159 tempel och 115 tempelskrivare. Vart femte år samlas alla tempelskrivare i Salt Lake City för utbildning, och detta ägde rum i maj 2018.

Jag reste dit med äldste Renlund och hem med äldste Uchtdorf, då dessa var på väg till och från uppdrag. De har hektiska scheman med resor över hela världen, vilket kan ta på krafterna. De sa att den ende som klarar att hantera jetlag är president Nelson. Han ställer klockan på tiden som gäller för landning och är därefter pigg att utföra sina uppdrag. De skojar om att det är fysiskt omöjligt, men han klarar det.

Vi blev undervisade av Herrens apostlar och dagarna var en andlig fest. President Eyring från första presidentskapet samt äldste Bednar från de tolv rådgivare var med oss under hela veckan. Jag kände av deras ande och fick en stark övertygelse om att dessa bröder är kallade av Herren. Jag slogs av hur ödmjuka de är och hur villiga de är att tjäna och att alltid vittna om sanningen.

Undervisningen skedde i Salt Lake-templet och fokuserade på vikten av att alla som besöker Herrens tempel ska känna kärlek, frid och andlighet. Alla ska lämna templet uppbyggda. Mer kärlek och mindre pekpinnar.

Principer i undervisningen:

- Försumma inte det som är heligt. Lehi och hans familj fick en Liahona, en vägvisare som hjälpte på sin resa. Ett mirakel som de värdesatte högt. 500 år senare undervisade Alma om att Lehis folk med tiden blev så vana vid denna Liahona att de glömde miraklet. När de blev "försumliga i att ge akt på denna kompass ... hade de ingen framgång". Templet är helig mark, även om vi är här ofta får vi inte glömma det fantastiska och viktiga som sker i Herrens hus.
- Stöd den som har nycklar. Saul var kung och valde att samarbeta med David. David hade dock mer framgång och överglänste Saul som då

försökte döda David, men denne flydde. De hamnade senare i en grotta och David hade chans att döda Saul, men valde att inte göra det med orden: "Aldrig inför Herren ... att jag skulle göra detta mot min herre, ... han är ju Herrens smorde." Principen är att vi stödjer den som har nycklar. Vår uppgift är att fånga visionen av Herrens smorde och oavsett om det är tempelpresidenten, stavspresidenten eller profeten så lyssnar vi till dem som Herren har utvalt.

Ola Kärn

- Jobb eller ämbete är aldrig viktigare än familjen. Vi kan känna att vi är viktiga i våra uppgifter, men oavsett detta är familjen viktigare. Relationen i vårt äktenskap betyder mer än relationer med chefen, kollegor eller vänner. Det är lätt att fastna i uppgifter och det finns alltid saker att göra, men allt vi gör är för att stärka familjen.

Jag har fått ett förnyat vittnesbörd om templet och den kraft som finns i Herrens hus. Jag blev även imponerad av styrkan i det ledarskap vi har. Jag är övertygad om att när vi följer profeten, Herrens smorde, blir det avgörande för hur starka vi håller oss i evangeliet. ■

Avtryck av kärlek

Marie Jacobsson

Kristianstad gren, (bonusdotter)

Mormons bok lär oss att vi kan be om kärlekens gåva, ja Kristi rena kärlek, och detta är det viktigaste och mest avgörande för vår eviga välfärd. "Var och en som på den yttersta dagen befinns vara fylld därav, med honom är allt väl" (Moroni 7:47). Ett liv med Kristi evangelium som central roll borde då följaktligen leda till att kärleken i en människas hjärta växer.

De flesta medlemmar av den äldre generationen har minnen förknippade med Bo G. Wennerlund, i hans tjänande bland annat som regionrepresentant på 1980-talet, missionspresident (1990–1993) eller tempelpresident (1994–1997).

FOTO MARE JACOBSSON

Bo berättar med inlevelse och eftertänksamhet hur han upplever Birgittas händer. De är "varma, trygga, starka, kärleksfulla, välvilliga och omtänksamma". Deras intensiva band av kärlek växer fortfarande och ger dem lycka, men förmedlas och uppfattas på nya sätt.

I dag lever han med sin hustru Birgitta, 77, i Kristianstad. Alltsedan han blev medlem vid 23 års ålder har hans liv varit mycket händelserikt – inte minst genom de många olika uppdrag han kallats till i kyrkan.

Bo gifte sig med Birgitta år 2000, efter det att hans första hustru Maud hade gått bort efter fem år med sjukdomen ALS. Bo och Maud fick åtta barn och genom äktenskapet med Birgitta fick han två vuxna "bonusbarn". Med Birgitta tjänade han också missioner, som tempeltjänare och som missionärspar i Linköping.

Hur har då broder Wennerlunds livslånga tjänade i kyrkan format honom som människa?

"Min viktigaste uppgift som jag ser det är att vara ett stöd för Birgitta, min hustru. Att ge henne den trygghet jag tror att hon erfar när hon vet att jag finns i närheten och att jag bryr mig om henne. Därför är det min första uppgift." Birgitta har sedan cirka två år tillbaka utvecklat sjukdomen Alzheimer och

hennes tal och motorik har försämrats dramatiskt det senaste året. "I mina personliga böner, morgon och kväll och kanske däremellan, ber jag till Gud om vägledning, inspiration och kraft att bli det stöd jag vill vara för Birgitta. Vi älskar varandra så djupt och så starkt att vi gör varandra lyckliga och då blir det ganska självklart huvuduppgiften för mig att hon ska känna sig trygg och veta att jag finns till hands och ställer upp för henne. Vad hon än vill att jag ska göra för henne, gör jag. Inom lagens gränser får jag kanske lägga till ha, ha."

På kommentaren att det är uppenbart för alla som ser dem tillsammans, att Bo menar vad han säger, svarar han: "Vi sticker inte under stol med att vi är lyckliga tillsammans. Vi har det bra tillsammans." Bo talar med stor ömhet om deras sätt att kommunicera kärleken: "Jag behöver bara ta henne i handen så här, så känner jag att hon säger att hon älskar mig. Då säger jag: 'Jag förstår att du med detta menar att du vill att jag ska veta, och inte glömma bort, att du

älskar mig. För mig är det viktiga att jag älskar dig.' Ofta lägger jag till att vår himmelske Fader och Jesus Kristus vet att vi älskar varandra."

President Thomas S. Monsons ord, "kärleken är själva kärnan i evangeliet", tydliggörs när man ser Bo och Birgitta så djupt förenade och så lyckliga tillsammans, trots stora fysiska begränsningar.

Bo och Birgitta bor på ett äldreboende och personalen påverkas också av Bos starka omsorg om sin hustru. Han väljer också att vara positiv och bestämde sig redan första dagen att de skulle trivas på boendet. I vardagen levandegör Bo den undervisning äldste Uchtdorf gav på generalkonferensen i oktober 2018, i talet "Tro, älska, gör". Man kan enkelt konstatera att det liv Bo levit i Herrens tjänst bekräftar att "när vi tror på Gud, när vi älskar honom och älskar hans barn av hela vårt hjärta och när vi strävar efter att göra det som Gud har bett oss, blir vi botade och får uppleva frid, glädje och mening".

Hur kan vi sprida Kristi evangelium bland våra medmänniskor bara genom att visa kärlek?

Bo och Birgittas kärlek gjorde starkt intryck på den fotvårdsterapeut de brukade gå till innan de flyttade till äldreboendet. Hon sa att det är sällsynt att någon visar sin hustru sådan kärlek som Bo gör, och att hon aldrig skulle glömma honom tack vare det. Hon förstod att det var något speciellt med deras kärlek och den ande de hade med sig. En Herrens lärjunge har lämnat ett avtryck genom att älska, som den han älskat och tjänat i hela sitt liv! ■

Avresande missionärer och volontärer

Allison Trejos från Borås församling har kallats på mission. Hon kommer att verka i Dominikanska republiken. Allison är dotter till Monica Racines och Norman Trejos.

FOTO LAURA TREJOS

Allison Trejos

Lisa Siebke från Stockholms församling har kallats att verka som volontär. Hon kommer att arbeta i Novosibirskområdet i Ryssland. Lisa är dotter till Uwe och Viktoria (f. Karlsson) Siebke. ■

FOTO TEODOR SIEBKE

Lisa Siebke

Femte gången gilt

Bruno och Harriet Klarin

Västerhaninge

Vad gör man när företaget man arbetar på blir uppköpt av ett annat och man då får ett generöst avgångsvederlag? Broder och syster Bailey tittade på varandra när kyrkans president ungefär samtidigt i ett generalkonferenstal säger att kyrkan behöver många fler äldre missionärspar.

För paret tog det inte lång tid att besluta sig, och man kallades först att verka i 18 månader som tempelmissionärer i Nauvoo.

Paret Bailey har nu avslutat sin ettåriga mission i templet i

Stockholm. Däremellan har de också hunnit tjänstgöra ytterligare en period i templet i Nauvoo liksom 18 månader i Cebu tempel i Filippinerna. Dessutom har de varit servicemissionärer på flygplatsen i Salt Lake City. Där erbjöd de besökare som hade några timmar över att bli skjutsade till och guidade av dem på Temple Square. Även om paret älskar tempeltjänsten säger de att guidemissionen var extra rolig, och de kan tänka sig att göra det igen – även om 80-årsdagen kommer allt närmare.

Terry och Sherry Bailey

Många medlemmar som har träffat paret Bailey har säkert undrat hur det känns att vara borta så ofta i långa perioder från de 6 barnen och 25 barnbarnen. De svarar att det har varit det enda i samband med alla missionsresorna som har liknat en uppoffring. Men de "skypar" ofta med sin stora familj som alla enbart har varit uppmuntrande. Från båda sidor har man upplevt att när man tjänar Herren så välsignar han oss rikt.

Syster Bailey har kvar en dollarsedel som de fick i ett kuvert av ett litet barnbarn att ha på missionen, "så att de aldrig skulle stå utan pengar".

Vistelsen i Sverige har varit givande men en utmaning, inte minst språket. Broder Bailey har haft stor nytta av sina språkerfarenheter från när han som ung var på heltidsmission i Norge.

Barnen i Primär kommer att sakna sin duktiga pianist, syster Bailey.

"Det har varit en stor förmån att få lära känna många av de goda medlemmarna som regelbundet kommer till templet", avslutar paret Bailey.

För oss har det varit en stor förmån att ha dem här! ■

Vandra med Kristus – jag och en till Reflektioner från en stavskonferens

Helena Stulen

Informationsansvarig Göteborgs stav

I oktober 2018 hölls stavskonferens i Göteborg stav. Presiderade gjorde äldste Joaquim J. Moreira, områdes-sjuttio från Portugal.

I församlingar och grenar hade man förberett för att så många som möjligt skulle få tillfälle att komma till konferensen. De två mindre grenarna på långt avstånd från Göteborg fick var sin "stödförsamling" och medlemmarna i Utby och Västra Frölunda öppnade sina hem för övernattande gäster. I tre församlingar hade man arrangerat busstransporter för att möjliggöra för "en till" att komma, så på söndagens möte slöt ca 700 medlemmar och vänner upp till konferensen.

På lördagskvällens möte började församlingen med att sjunga psalmen "Han lever min Förlossare" och därefter började förste rådgivare i stavspre-sidentskapet, **Kent Perciwall**, med orden "Jesus Kristus är min Förlossare. Han lever!" Som fjärde generationens medlem i kyrkan kunde han se tillbaka på ett stort tjänande bland sina förfäder och var tacksam för de exempel de satt.

Samuel Jubell, kvorumspresident i Alingsås församling, talade om president Russel M. Nelson som en förändringarnas profet. Han varnade oss för att det som annonserats från de senaste generalkonferenserna inte innebär att vi får mer "fritid", utan att vi behöver tjäna med ett än mer lyhört och större engagemang.

Alexandra Tittus, stavens specialist för oberoende, citerade president Monson: "Oberoende är en produkt av vårt arbete och ligger till grund för allt

annat välfärdsarbete." Låt oss arbeta för det vi behöver. Låt oss vara oberoende och självförsörjande. Frälsning kan inte uppnås genom någon annan princip.

President och syster Youngberg från Sverigemissionen delade med sig av flera erfarenheter från missionärerna och berättade hur mycket dessa strävar efter att göra gott i vårt land. De citerade också vår nuvarande profets ord: "Glädje är en gåva till den som tror."

Äldste Moreira talade om vikten av att sätta upp mål och glädjen vi känner när de uppfylls. Vi behöver vara förberedda för framtida möjligheter. Ibland består vägen dit av utmaningar som visar vilka vi är. "Jesus lever och vi har en profet som talar med honom. Min kallelse är att vittna om honom."

Att tillsammans få avsluta mötet med psalmen "Var skall jag finna frid" kändes inspirerat.

Så blev det då söndag och vi samlades i konferenscentret "Svenska Mässan" i centrala Göteborg. Psalmen "Kom, kom Guds folk" fick passande

Helena Stulen

FOTO: MICHAEL STODE

inleda, och inledningsbön fick vi av Bill Ludvigsen från Trollhättans församling.

President Kent Perciwall avlöstes som förste rådgivare i stavsprezidentskapet. Detta efter att troget ha tjänat oss i staven under mer än åtta år. Till ny förste rådgivare blev Daniel Malm kallad (tidigare andre rådgivare). Paul Murphy inröstades som andre rådgivare.

Kören sjöng "Tack för de goda människor" i arrangemang av Neil Baker. Återigen rördes vi av inspirerad musik som förstärkte konferensens budskap.

Vi fick så lyssna till vår stavsprezident **Lars Landrö** som påminde

oss om att Herren kallar oss till olika ämbeten där vi känner oss otillräckliga, men att han stöder oss och ger oss kraft. President Landrö avslutade med att uttrycka sin tacksamhet över att vandringen med Kristus har utvecklat hans vittnesbörd.

Vi fick sedan ta del av vittnesbörd från **Kent och Erica Perciwall**, samt **Paul och Therese Murphy**. Alla uttryckte sin tro på Kristus och dessa syskon vittnar för mig om osjälviskt tjänande och om hur man kan växa andligt genom utmaningar och kärlek. De påminde mig om att om en i familjen kallas, så kallas hela familjen.

Syster Youngberg förklarade att fantastiska saker sker när missionärer och medlemmar arbetar tillsammans. **President Youngberg** följde upp med att påminna om ett tal som äldste Renlund höll i Stockholm 2018. "Det kommer en andra skörd, en skörd som inte bara består av nya medlemmar, utan även av de syskon som en gång lämnat oss." Vi måste göra allt för att visa kärlek.

Äldste Moreira berättade om en samling som vår profet Russel M. Nelson haft med de sjuttios kворum där han uppmuntrade dem att slå upp Jesus Kristus i "Handledning för skriftstudier" och sedan läsa alla de skriftställen som hänvisas till under den rubriken. De fick till uppgift att läsa Nya testamentet och 3 Nephi för att lära känna hans kristuslika egenskaper och sedan se vilka vi har och vilka vi saknar. Äldste Moreira tog som exempel när Kristus hängde på korset och blev förödmjukad, hur han då svarade. Förmågan att bli kränkt och sedan släppa det är en kristuslik egenskap att sträva efter. Vi kommer till jorden för att bli fullkomnade i Kristus och bli mer lika honom. Vi måste erbjuda Sverige visdom, sanning och rättfärdighet.

Så passande att få avsluta med att sjunga psalmen "Frälsare god" och sedan få lyssna till en tacksägelse av Ellen Ågren från Borås församling.

Från konferensen tar jag med mig en önskan att tjäna med glädje och att fortsätta att vandra med Kristus för att vara bättre förberedd på att se möjligheterna i mitt liv. ■

Vaktad av änglar

Rebecca

10 år, Borås församling

I september 2018 blev jag påkörd av en lätt lastbil när jag var på väg hem från skolan. Jag såg en buss komma som jag trodde var min buss, så jag sprang över vägen det fortaste jag kunde, utan att se mig om.

Då kom det en vit lastbil och körde på mig. Jag slängdes iväg och rullade en bit på asfalten. Andra elever och vuxna ställde sig runt mig och grät. Ambulansen kom och tog med mig till sjukhuset.

Efter att doktorn hade undersökt mig och röntgat mig visade det sig att jag hade en bruten axel, en skadad höft och kraftig hjärnskakning. Och så klart många skrapsår. Det var ett underverk att jag inte dog eller blev mer skadad.

Alla på sjukhuset sa att jag hade haft änglavakt. Till och med sjukhusclownerna sa att jag måste ha haft en ängel som vakade över mig. Och jag vet att det faktiskt var så.

Jag vet att Gud alltid är med oss och skyddar oss. Efter den här olyckan vet jag att min himmelske Fader älskar mig och bryr sig om mig, för han räddade mitt liv den där dagen. ■

Rebecca, 10 år

En magisk kväll med Savannah Stevenson

Hanna Saffer

Lunds församling

I november 2018 fick stavarna i Malmö och Göteborg besök av en stor musikalartist från London. Savannah Stevenson har varit med i uppsättningar som "Mary Poppins", spelat Glinda i musikalen "Wicked" och är även känd från kyrkans produktion "Bible Videos" där hon spelar Maria, Jesu mor.

Savannah berättade med glimten i ögat om sin karriär och sina framgångar, men valde också att dela med sig av sina prövningar och motgångar. Jag tror att många kände igen sig i livets upp- och nedgångar då de kommer till oss alla på olika sätt. Savannah berättade om hur hennes tro har burit henne igenom de svåra tiderna. Jag kände så väl igen mig i detta. Tron på Jesus Kristus är det ankare som ger oss en fast grund när allting stormar runt omkring.

Efter en stunds presentation sjöng

Savannah sånger som "Popular" från "Wicked" och "Think of Me" från "The Phantom of the Opera". Hon ackompanjerades av pianisten Andreas Landgren, känd från "Lotta på Liseberg". Andreas spelade också ett eget stycke som var mycket rörande. Min personliga favorit var deras avslutande nummer "Consider the Lilies", skriven av Roger Hoffman. Den kommer från Matteus kapitel 6 och handlar om att Herren ser till våra behov. Han kläder liljorna på marken, ger fåglarna mat, och bär våra smärtor och sorger.

Detta var för mig en underbar påminnelse om Guds makt i mitt liv. Han lämnar oss aldrig ensamma, utan är där för oss i ljusa stunder såväl som i mörka.

Kvällen var både rolig och andligt stärkande. Jag gick tillsammans med

Savannah Stevenson

Andreas Landgren

Hanna Saffer gick på konserten tillsammans med vännerna Jill och Angelica

FOTO: LOVISA YNGHAMMAR

en grupp tjejer från församlingen, samt några andra vänner till oss. Det var en härlig tillställning med musik av blandat slag och vi var alla väldigt glada att vi hade gått dit. Vi kom hem med nyladdade batterier! ■

Soulnite – ungdomskonferensen som skingrar novembermörkret

Camilla Norin

En gymnasieskola i Stockholm förvandlades under helgen den 23–25 november till en tillflyktsort för unga vuxna från många länder. För när ryktet sprids om att en ungdomskonferens är på gång i Norden så bokas det biljetter även från en rad andra länder. Resultatet blir en internationell skara ungdomar som trots skillnader i språk och bakgrund träffas och frossar i den gemenskap som uppstår när man har det allra viktigaste gemensamt – tron på Jesus Kristus och medlemskapet i

kyrkan. (Man är förstas välkommen även om man inte är medlem i kyrkan.)

Det finns ett behov av att träffas så här – att få ha roligt utan att känna sig udda för att man väljer bort droger och sex, att få återse gamla vänner och lära känna nya, att få känna att man är långt ifrån ensam.

Soulnite inleddes med mingel, musikuppträdanden och dans. Under lördagen erbjöds föredrag och workshops. Temat "Silver Lining" löpte som en silvertråd genom hela dagen, som avslutades med en silverglittrande dans.

Konferensen avslutades på söndagen med en gudstjänst där många av ungdomarna fick tillfälle att vittna om sin tro, om underverk som de har fått uppleva till följd av sin tro och om vad det betyder för dem att få träffa så många som delar deras tro.

"Jag har inte varit på en sån här aktivitet på ett tag. Det kändes otroligt härligt att få träffa vänner och unga vuxna i samma ålder som har samma tro. Vänner som verkligen bygger

Simon Bentzen Louise Karlsson Felix Sahlin

upp och stärker mig som person och samtidigt hjälper mig att stärka mitt vittnesbörd. Ser fram emot att få möta alla snart igen!"

Simon Bentzen, Lunds församling

"Det känns alltid speciellt att gå till templet med sina vänner. Denna gång var de som närvarade på sessionen endast unga vuxna. Jag kände en glädje att vi kunde vara där i Guds hus och utföra viktiga förrättningar tillsammans. Det är ett minne jag kommer bära med mig länge."

Louise Karlsson, Stockholms församling

"Jag är verkligen tacksam för dessa aktiviteter och de personer som villigt ställer upp för att anordna dem. Det är där, genom andras exempel, som jag har lärt mig vad det innebär att tjäna och älska min nästa. Att få tillfälle att umgås med människor som inspirerar mig att ta beslut som får mig att må bra och som leder mig till Kristus - hur fantastiskt är inte det i dagens värld?" ■

Felix Sahlin, Jönköpings församling

Vill du bidra med en artikel till Lokala sidorna?

Vi tar gärna emot artiklar skrivna av medlemmar runtom i Sverige. Här kommer några råd till dig som vill bidra: Prata gärna med lokalredaktören om din idé till artikel i förväg. Alla typer av artiklar passar inte för publicering i *Liahona*. Vi vill hellre ha korta artiklar än långa. Vi vill hellre ha artiklar som handlar om människor än som beskriver möten och

aktiviteter. Känner du någon som haft en speciell väg till det återställda evangeliet? Någon som gått igenom en erfarenhet som vi andra kan lära oss något av? Vill du skriva om en upplevelse från din mission, eller vill du berätta om hur någon gått den extra milen i sitt ämbete? Kontakta Terez Nilsson via telefon: 0708-430416, eller via e-post: terez.nilsson@gmail.com ■

